

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **C., a. s.**, IČO X., so sídlom P., zast. *JUDr. R.*, so sídlom G., proti odporcovi : **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, v konaní o ochrane pred **nezákonným zásahom** orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.06.2009 č. k. 2S 63/09-33 bol na Najvyšší súd Slovenskej republiky postúpený návrh navrhovateľa na začatie konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v O.s.p.

V uvedenom návrhu sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, že „Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v konaní pod číslom Č.: P. vedenom Úradom boja proti korupcii Bratislava Odborom boja proti korupcii Bratislava, predmetom ktorého je vyšetrovanie trestnej veci prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a obzvlášť závažného zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona a zločinu podvodného úpadku podľa § 227 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného

zákona, je povinné nepokračovať v porušovaní práv navrhovateľa, pričom je povinné obnoviť stav pred nezákonným zásahom tým, že navrhovateľovi do vlastných rúk vráti v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia majetok odňatý navrhovateľovi z faktickej držby pri výkone nezákonného zásahu.“

Svoj návrh odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 10.3.2009 bol ukrátený na svojich právach zaručených mu Ústavou Slovenskej republiky podľa čl. 20 a čl. 21 a to nezákonným zásahom orgánu verejnej správy ktorým bol zásah ozbrojeného zboru – vykonaný zložkami Policajného zboru Slovenskej republiky Úradom boja proti korupcii prostredníctvom pracovníkov Odboru boja proti korupcii, Bratislava ktorý, tento ozbrojený zbor, je podriadený Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Nezákonný zásah spočíval v tom, že priamo voči navrhovateľovi bez zákonného dôvodu bol realizovaný výkon prehliadky iných priestorov v jeho sídle, ktoré je jeho vlastníctvom a následne bol realizovaný výkon odňatia vecí vlastnených navrhovateľom. Nezákonnosť mala podľa navrhovateľa spočívať v tom, že členovia ozbrojeného Policajného zboru Slovenskej republiky vnikli bez dôvodu do nebytových priestorov spoločnosti navrhovateľa napriek tomu, že podľa rozhodnutia Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky I GO-V-689-1/2009-3 zo dňa 27.februára 2009: „Prehliadka iných priestorov a pozemkov bude vykonaná v kanceláriách, ktoré využíva spol. C., a.s. so sídlom P. IČO: X.“.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ako návrhom dotknutý orgán štátu v svojom vyjadrení predložilo chronologický súpis udalostí, ktoré nasledovali začatí trestného stíhania za prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) TZ a za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, § 329 ods. 2 TZ dňa 28. novembra 2008 pod Č.: P..

Navyše Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zdôraznilo, že dňa 10. marca 2009 v čase o 09.45 hod. bolo prikročené na základe príkazu prokurátora k prehliadke iných priestorov alebo pozemkov, ktorá bola vykonaná u žalobcu. Počas tohto úkonu nebola zo strany Ing. L. vznesená žiadna námietka, pričom menovaný mal možnosť kedykoľvek v priebehu vyšetrovania podľa § 210 Trestného poriadku podať prokurátorovi žiadosť o preskúmanie postupu policajta, najmä aby boli odstránené prietahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní, čo však do dnešného dňa nevykonával.

Záverom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky s odkazom na judikát R 35/1997 uverejnený v časopise „Zo súdnej praxe“ požadovalo súdne konanie zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia iba „Najvyšší súd“) ako súd miestne a vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) preskúmal všetky hore uvedené písomnosti v rozsahu a z dôvodov uvedených v návrhu a vo vyjadrení orgánu verejnej správy (§ 250v ods. 8 v spoj. s § 250d ods. 3 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania dospel k názoru, že konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je nutné zastaviť, nakoľko ide o činnosti orgánov verejnej moci, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom.

Podľa § 250v ods. 1 O.s.p. Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Najvyšší súd však konštatuje, že pod pojmom nezákonný zásah je nutné chápať iba takú činnosť orgánu štátnej moci, ktorý nepochybne vykonáva vrchnostenskú činnosť na základe predpisov správneho práva. Avšak navrhovateľ podal návrh, ktorý nesmeruje v zmysle hore cit. ustanovenia § 250v ods. 1 O.s.p. proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ale proti aktivitám orgánu štátu, ktorý v konkrétnej veci však verejnú správu nevykonáva.

Z pripojených dôkazov jednoznačne vyplýva, že navrhovateľom kritizovaná nečinnosť smeruje proti činnosti osobitného útvaru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky konajúceho ako orgán činný v trestnom konaní vo veci trestného stíhania vedeného pod Č.: P., tzn. konania vedeného postupom podľa Trestného poriadku.

Najvyšší súd na jednej strane akceptuje, že v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako orgánu štátnej moci je veľa úloh, ktoré plní v pozícii orgánu verejnej správy, ale na strane druhej sa nachádzajú v pôsobnosti tohto ústredného orgánu verejnej správy tiež úlohy, ktoré plní ako orgán činný v trestnom konaní. Navrhovateľ si bol vedomý, a tak aj argumentoval, že konanie, ktorého výsledok (odňatie vecí namieta) majú

svoj základ v trestnoprávnych predpisoch. Práve tieto právne predpisy obsahujú ustanovenia zabezpečujúce záruky proti nečinnosti prokuratúry v trestnom konaní.

Ak sa potom navrhovateľ domnieval, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky konalo nezákonne, ak zabavilo určité predmety v jeho kancelárskych priestoroch, potom mal využiť prostriedky nápravy obsiahnuté v trestnoprávnych predpisoch (napríklad Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky spomenuté ustanovenie § 210 Trestného poriadku), nie však podať návrh na konanie proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy v zmysle § 250v O.s.p.

Za týchto okolností musel Najvyšší súd vyhodnotiť návrh zo dňa 09. apríla 2009 ako návrh požadujúci neprípustný súdny prieskum.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery dospel Najvyšší súd k záveru, že je nutné postupom podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastaviť, a preto rozhodol, ako je uvedené v jeho výroku.

O práve na náhradu trov tohto súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250v ods. 5 O.s.p. („*a contrario*“), podľa ktorého iba úspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania vznikne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 09. marca 2010

**Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová